Interview se S.D.

o hackování, pochmurné budoucnosti a o něm samotném

S.D. se narodil před zhruba 17ti lety jako kluk, čemuž je moc rád, ačkoli podle svých slov fyzickou silou neoplývá. Bydlí v Plzni a v současnosti studuje na střední škole. Volný čas tráví za počítačem, je známou osobností v undergroundové komunitě českého internetu — zabývá se především počítačovou bezpečností, a to z té temnější stránky. „Hackuje" internetové servery, jeho dílem je například hack serveru kscm.cz nebo underground.cz, ale i další.

Obligátní otázka - kdo jsi?
Někdo by řekl, že pubescentní infantilní děcko, které nemá nic lepšího na práci, než přidělávat lidem potíže.

A ty bys řekl?
V mnoha směrech je to tak nějak i pravda, vzhledem k tomu, že mi je sedmnáct. Na druhou stranu, to, co dělám, je jenom forma pasivní agresivity - ale to je psychologie a tomu já nerozumím. Takže bych se rád označil za naprosto normálního kluka, který ve svém věku dělá to, co dělat má, tj. chodí ze školy v půl druhé ráno, běhá za holkama, má problémy se školou, atd.

„No job. No girl. No money . . . No problem!"

Lidé o tobě říkají, že jsi hacker — souhlasíš s tím? Jak bys pojem hacker definoval?
Definice slova hacker je dosti ožehavé téma. Já bych řekl, že hacker je kdokoliv, kdo dokáže vytvořit něco zajímavého, chytrého nebo užitečného. Takže za hackery považuji třeba autory operačních systémů, protože to, co dělají, je zatraceně užitečné.

Je v tom případě hacker i třeba spisovatel nebo návrhář aut?
Z mého pohledu určitě, ačkoliv v těchto případech to není zase tak vžitý termín. Já sám se neodvažuji sám sebe pokládat za hackera, to nechť posoudí ostatní. Mimochodem, mluvit v kontextu mých aktivit na internetu o tom, jestli jsem hacker, je poněkud zavádějící. Používání tohoto termínu v nesprávných souvislostech považuji za důsledek „zmedializování" a zkomolení tohoto slova masmédii.

Myslíš tedy, že je na škodu, že média používají označení „hacker" pro toho, kdo se jenom dostává do cizích serverů a mění webové stránky?
Není to na škodu, tedy jak kdy, záleží to na situaci. V některých případech je i k tomu třeba mít opravdu znalosti a třeba si i program, který nám zajistí neautorizovaný přístup k serveru vytvořit sám. V tom případě to v jistém smyslu „hackování" je.

Hacker je kdokoliv, kdo dokáže vytvořit něco zajímavého, chytrého nebo užitečného.

Ty si takové programy píšeš?
Někdy ano, někdy ne ;-).

Proč vlastně hackuješ?
Tady je spousta důvodů. Jednoduše to je obecně zajímavá činnost. Člověk se obvykle musí přizpůsobit dané situaci, zpravidla se vždy naučí něco nového. Možná taky tak trochu protože nemám zaměstnání, tudíž mám dostatek volného času. Dále bych chtěl podotknout, že když už se do něčeho takového pustím, má to zpravidla i svůj důvod — když jsem v průběhu voleb upravil stránky českých komunistů, bylo to čistě z toho důvodu, že komunisty nemám rád a chtěl jsem to dost hlasitým způsobem dát najevo (jo, to už puberťáci dělají). V případě magazínu zaměřeného na počítačovou bezpečnost (underground.cz) to byla spíše taková sranda, poněvadž server „který se zabývá hackováním" (to jsem neřekl já) byl sám hacknut. Ale rozhodně bych nešel do takzvaného masového hackování (s masnými produkty to nemá nic společného), tj. bezdůvodné kompromitace každého serveru, který se mi dostane

pod ruku, před veřejností. Jednak bych způsobil zbytečné ztráty, ovšem také by to mohlo být značně nebezpečné i pro mne.

Hackování je pro tebe tedy hlavně způsob, jak vyjádřit svůj názor?
Většinou … ale ne vždycky.

A kdy ne?
Může to být taky zvědavost, například získání přístupu k systému, který je tak nákladný, že jsem ho nikdy fyzicky neviděl. V mém případě se jedná o routery a o „exotické“ operační systémy jako Solaris, HP-UX apod. Snažím se tak s nimi naučit pracovat, v budoucnu se to může hodit.

Už tě při hackování někdo někdy chytl, případně i odhalil?
Jistěže, ale nikoliv fyzicky. Snažím se přistupovat na vybraný cíl přes několik dalších počítačů roztroušených různě po světě, takže se zdá, že je útok veden třeba z Japonska, přitom ve skutečnosti jde přímo z České republiky. To, že mě někdo „chytil při činu“, pouze znamená, že mě v daném systému objevil, aniž bych si to přál.

Takže pro tebe hackování nikdy nemělo žádné negativní důsledky?
Zatím ne, a doufám, že to tak zůstane.

Říkal jsi, že hackuješ mimo jiné protože se musíš přizpůsobit dané situaci. Vyhovuje ti tedy, když se stane něco nečekaného a ty musíš improvizovat, hraje tam roli i určitý prvek dobrodružství?
Ano, a to dost důležitý, i když to tak na první pohled nevypadá. Kdyby se na mě někdo v dané chvíli podíval, viděl by jenom klučinu tupě zírajícího do obrazovky a zuřivě mlátícího do klávesnice, nebo něco na ten způsob.

Vyhovuje ti takový způsob života?
Ano i ne. Ono se nedá říct, že by to byl životní styl, je to spíš takový koníček, co člověk dělá po večerech.

Jaký máš životní cíl?
No, mám jich hodně. Poněvadž jsem ješitný egoista, chci být nejlepší ;-). Časem, až se dostatečně vydovádím, asi začnu dělat do počítačové bezpečnosti za ty „dobré“. Ostatně tak už to většinou chodí, že bývalí hackeři většinou sami ochraňují servery před útokem. Ale nemusí to tak být, znám lidi, kteří se hackováním živí — průmyslové špionáže, sabotáže a tak. Ale to by znamenalo prožít celý život v nejistotě.

Co děláš na internetu jiného kromě hackování?
Můj největší neduh je proklaté médium zvané IRC[1], pak také píšu různé programy, ačkoliv ty jsou zpravidla zaměřeny na hackování — ale snažím se i o jiné oblasti.

Kdyby se na mě někdo v dané chvíli podíval, viděl by jenom klučinu zírajícího do obrazovky a zuřivě mlátícího do klávesnice.

Jak si představuješ technologický vývoj? Jak budou podle tebe počítače a internet vypadat řekněme za deset let?
To nelze v tuto chvíli předpokládat. Tohle je opravdu dynamické médium, v zásadě se však podle mého názoru mohou objevit dva základní směry ve vývoji internetu. Buď se zkomercializuje natolik, že bude doménou pouze obchodu a propojí se do velkých monopolních společností, takže malé firmy nebudou mít vůbec šanci na internetu rozumným způsobem podnikat. Nebo z toho bude ještě větší anarchie než dnes, jenom tak stokrát až dvěstěkrát objemnější. Já pevně věřím v druhou možnost. Samozřejmě, co se týče technologií, budeme úplně někde jinde — kvantové počítače, optické připojení do každé domácnosti, všechna média se spojí pouze do jednoho, ale zato univerzálního, vše bude on-line.

Co by se ale podle tebe stalo, kdyby nastala ta první možnost? Co by dělali ti, kdo dnes vytváří tu anarchii?
Ty malé firmy? Byly by jednoduše pohlceny těmi velkými. V takovém případě by to nedopadlo tak dobře jako v nějakém americkém filmu, jako že hackeři budou bojovat proti monopolům, to je nesmysl. Všechno bude založeno na právní úrovni, nikoliv elektronické. To znamená, že monopoly budou chráněny právem a jakýkoliv odpor (opět kromě právního) nebo elektronický teror ze strany hackerů (což už by byl vlastně „občanský odpor“) by byl veskrze marný.

[1] Systém, který umožňuje komunikaci mnoha uživatelů buď v různých skupinách, nebo soukromě mezi dvěma uživateli.

A co by něco takového znamenalo pro lidstvo?
Zásadní změnu ve stylu života. V tomto směru jsem z přesvědčení antiglobalista, to znamená, že se bojím rozdělení na dvě poloviny — jenom ti malí a jenom ti velcí; jednoduše šedá konzumní masa a pak pár monopolů, hluboké prohloubení rozdílu mezi bohatými a chudými, na druhou stranu i tak oni (ve své daleké budoucnosti) budou stále na daleko vyšší životní úrovni, než je dnes standardem. Ale to všechno jenom hádám. Třeba se rozpoutá atomová válka, třeba přiletí mimozemšťané a my dostaneme rozum, třeba …

Myslíš si, že existují mimozemšťané?
Tak to nevím. Věřím v to co existuje, a poněvadž jsem realista, existuje pro mě to, co jsem viděl. (Tak mě napadá cynická úvaha, jestli slepec může být realista?) Zkrátka, kdyby se nás nějaká jiná civilizace pokusila zkontaktovat, nešlo by to ututlat, jak si všichni ti praštění ufologové myslí.

To znamená, že jsi ateista?
Ateista, ovšemže. Nevěřím v Boha.

Monopoly budou chráněny zákonem
a jakýkoliv odpor ze strany hackerů
bude veskrze marný.

Jaké máš jiné zájmy kromě počítačů?
Jsem Plzeňák, takže mám kladný vztah k alkoholu a hospodskému prostředí. Hraju s kapelou, jezdí se po republice. Potom docela rád čtu, hlavně sci-fi (StarTreky, Isaac Asimov) a fantasy (Tolkiena, co jiného?).

Co hrajete za hudbu?
To se špatně popisuje. Od punku přes ska, klasický bigbeat, ona je to taková směska.

Jak se ta kapela jmenuje?
Dwa seksy. Vzniklo to z takového starého bonmotu — „co je lepší než sex: dva sexy“.

Na co hraješ?
Na kytaru.

A máte úspěch?
Inu, nic moc ;-).

Co posloucháš ty sám? Tedy kromě toho, co hrajete?
Já poslouchám tak nějak úplně všechno. Samozřejmě to, co hrajeme, tedy především punk a ska, asi nejvíce.

Úplně všechno?
Kromě dechovky, opery a kostelních chorálů asi všechno. Tedy všechno z moderních stylů.

Jaká je tvoje nejoblíbenější knížka?
Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky od J. R. R. Tolkiena, i když teď už asi není nejoblíbenější, poněvadž jsem ji už přečetl asi desetkrát jak v anglickém originále, tak dva české překlady.

Co řekneš na závěr? Máš nějaké „poselství do světa“, zajímavou myšlenku, něco, co bys chtěl ostatním říct?
Snad bych sem měl dát svoje motto: „No job. No girl. No money … No problem!“, což znamená, že práce, peníze a ženské nejsou všechno.

Vysázeno v programu LaTeX.